

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bohdan Bieniek (przewodniczący)

SSN Maciej Pacuda

SSN Krzysztof Rączka (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku E.H.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w P.
o ustalenie właściwego ustawodawstwa,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 5 września 2017 r.,
zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 20 marca 2017 r., sygn. akt III AUa (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 17 listopada 2016 r., sygn. akt III AUa (...) Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację powódki E.H. od wyroku Sądu Okręgowego w P. z 8 września 2015 r., sygn. akt VIII U (...), którym to Sąd Okręgowy oddalił odwołanie powódki od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddział w P., dotyczącą stosowania w stosunku do powódki polskiego ustawodawstwa w zakresie ubezpieczeń społecznych.

Odpis wyroku Sądu Apelacyjnego z uzasadnieniem doręczono powódce w dniu 30 grudnia 2016 r. Powódka złożyła w marcu 2017 r. skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego, sporządzoną w dniu 3 marca 2017 r.

Postanowieniem z 20 marca 2017 r., sygn. akt III WSC U (...) Sąd Apelacyjny w (...) działając na podstawie art. 398⁶ § 2 w związku z art. 398⁵ § 1 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną powódki jako złożoną po terminie. Sąd ten wskazał, że uzasadnienie wyroku z dnia 17 listopada 2016 r. zostało doręczone E.H. w dniu 30 grudnia 2016 r., a zatem termin do wniesienia skargi kasacyjnej upłynął w przypadku powódki w dniu 28 lutego 2017 r.

Sąd Apelacyjny zwrócił przy tym uwagę na treść art. 112 k.c., który stanowi, że termin oznaczony miesiącami kończy się z upływem dnia, który nazwą lub datą odpowiada początkowemu dniowi terminu a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było w ostatnim dniu tego miesiąca. W rozpoznawanej sprawie termin upływał zatem w dniu 28 lutego 2017 r. albowiem nie ma dnia 30 lutego.

Z pieczęci pocztowej wynika, że skarga kasacyjna została nadana w marcu 2017 (nie widać daty dziennej nadania), co dodatkowo potwierdza data sporządzenia skargi - 3 marca 2017 r.

Na postanowienie Sądu Apelacyjnego pełnomocnik powódki złożył zażalenie, zarzucając błędne ustalenie stanu faktycznego, że wnioskodawczyni odebrała uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 17 listopada 2016 r., wydanego w sprawie o sygn. akt III Aua (...) w dniu 30 grudnia 2016 r., co skutkowało uznaniem, iż termin do złożenia skargi upłynął z dniem 28 lutego 2017 r., a skarga złożona w dniu 3 marca 2017 r. była spóźniona i błędne zastosowanie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

W związku z powyższym skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie powódki jest niezasadne.

Powódka w żaden sposób nie wykazała, aby data odebrania przesyłki zawierającej odpis wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 17 listopada 2016 r. wraz z uzasadnieniem była błędna, z pewnością nie można uznać za wykazanie takiej okoliczności podniesionego w zażaleniu stwierdzenia, że powódka „pamięta, iż

przesyłkę zawierającą uzasadnienie wyroku odebrała w dniu 5 stycznia 2017 r., w czwartek”.

W aktach sprawy, na karcie 98, znajduje się potwierdzenie odbioru przesyłki zawierającej odpis wyroku wraz z uzasadnieniem przez dorosłego domownika W.H. w dniu 30 grudnia 2016 r. Należy przy tym zauważyć, że zgodnie z art. 138 § 1 k.p.c. jeżeli doręczający nie zastanie adresata w mieszkaniu, może doręczyć pismo sądowe dorosłemu domownikowi, a gdyby go nie było - administracji domu, dozorczy domu lub sołtysowi, jeżeli osoby te nie są przeciwnikami adresata w sprawie i podjęły się oddania mu pisma. Takie zastępcze doręczenie pisma do rąk dorosłego domownika jest jak najbardziej skutecznym rodzajem doręczenia, od którego rozpoczyna bieg termin na złożenie skargi kasacyjnej. Słusznie zatem Sąd Apelacyjny wskazał, że termin na złożenie skargi kasacyjnej upływał w przypadku powódki w dniu 28 lutego 2017 r.

Powódka natomiast w żaden sposób nie wykazała, aby do doręczenia zastępczego w rzeczywistości nie doszło, zaś samo stwierdzenie, że powódka pamięta inną datę odbioru przesyłki nie może podważyć słuszności zaskarżonego postanowienia Sądu Apelacyjnego.

Z tych względów postanowiono jak w sentencji na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.